

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR.60373/3/2010 (318/2013)

DECIZIA PENALĂ NR.948/A

Ședința publică de la data de 08 septembrie 2014

Curtea constituită din:

* * * * *

Pe rol pronunțarea apelurilor declarate de **PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎCCJ – DNA** și inculpații **CHELU CĂTĂLIN CONSTANTIN, BADEA ȘTEFAN NIȚACHE, BUNU ANTONEL CRISTI, CONSTANTINESCU GABRIEL**, împotriva sentinței penale nr. 877/12.10.2012 pronunțată de Tribunalul București – Secția I a penală în dosarul 60373/3/2010.

Dezbaterile și susținerile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 01 septembrie 2014 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru astăzi, 08.09.2014 și a decis următoarele:

CONSIDERENTE

Asupra apelurilor penale de față:

Prin sentința penală nr. 877 din 12.10.2012, pronunțată de Tribunalul București, s-au dispus următoarele: „In baza art. 255 Cod penal raportat la art. 7 al 2 din Legea 78/2000 condamna inculpatul Chelu Catalin Constantin la 5 (cinci) ani închisoare.

In baza art 65 al 1 Cod penal interzice inculpatului drepturile prev de art. 64 lit a, b si dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durata de 5 ani.

In baza art. 6/1 al 1 din Legea 78/2000 condamna același inculpat la 4 (patru) ani închisoare.

In baza art. 65 al 1 Cod penal interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a, b Cod penal si dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durata de 5 ani.

In baza art. 33 lit. a rap. la art. 34 lit. b Cod penal aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 5 ani, sporita cu 1 an, în final urmând a executa o pedeapsa rezultanta de 6 (sase) ani închisoare.

In baza art. 71 Cod penal interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a, b si dreptul de a mai ocupa vreo functie în cadrul vreunei societăți comerciale

In baza art. 35 Cod penal aplica pe lângă pedeapsa rezultanta pedeapsa complementara a interzicerii drepturilor prev de art 64 lit a, b Cod penal si dreptul de a mai ocupa vreo functie în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durata de 5 ani.

In baza art. 88 Cod penal deduce din pedeapsa durata prevenției de la 20.11.2010 la 11.02.2011

In baza art. 26 Cod penal rap. la art. 255 Cod penal si art. 7 al 2 din Legea nr. 78/2000 condamna inculpatul Badea Stefan Nitache la 4 (patru) ani închisoare.

In baza art. 65 al 1 Cp interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza finala, b Cod penal si dreptul de a mai ocupa vreo functie în cadrul vreunei societati comerciale pentru o durata de 5 ani.

In baza art 71 Cod penal interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a teza finala, b si dreptul de a mai ocupa vreo functie în cadrul vreunei societăți comerciale

In baza art. 88 Cod penal deduce din pedeapsa durata prevenției de la 20.11.2010 la 11.02.2011

In baza art. 26 Cod penal rap la art 255 Cod penal si art. 7 al 2 din Legea 78/2000 condamna inculpatul Bunu Antonel Cristi la 6 (sase) luni închisoare.

In baza art. 81 Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei pe un termen de încercare de 2 ani si 6 luni stabilit in condițiile art. 82 Cod penal.

Pune în vedere inculpatului art. 83 Cod penal.

Face aplic. art.71 al 5 Cod penal si 64 lit a teza finala si b Cod penal.

In baza art. 88 Cod penal deduce din pedeapsa durata prevenției de la 20.11.2010 la 11.02.2011

In baza art. 26 Cod penal raportat la art.255 Cod penal si art. 7 al 2 din Legea 78/2000 condamna inculpatul Constantinescu Gabriel la 2 (doi) ani închisoare.

In baza art. 81 Cod penal dispune suspendarea executării pedepsei pe un termen de încercare de 4 ani stabilit în condițiile art 82 Cod penal.

Pune în vedere inculpatului art. 83 Cod penal.

Face aplic. art. 71 al 5 Cod penal si 64 lit a teza finala și b Cod penal si dreptul de a mai ocupa vreo functie în cadrul vreunei societăți comerciale.

In baza art. 88 Cod penal deduce din pedeapsa durata prevenției de la 20.11.2010 la 11.02.2011

Menține măsura obligării de a nu părăsi țara față de inculpații Chelu Catalin Constantin si Badea Stefan Nitache și revoca aceeași măsura față de inculpatii Bunu Antonel Cristi si Constantinescu Gabriel.

În baza art.19 din Legea 78/2000 confisca de la inculpatul Chelu Catalin Constantin suma de 212850 lei.

Menține măsura asiguratorie a sechestrului luata cu privire la suma sus-menționată prin Ordonanța procurorului DNA din 23.11.2010.

Ridica măsurile asiguratorii instituite prin Ordonanța procurorului DNA din 26.11.2010 asupra bunurilor inculpatului Chelu Catalin Constantin.

Respinge cererea de constituire ca parte civila a SC Hydroconstructia SA

În baza art.191 al 2 Cod pr.pen. obliga fiecare inculpat la plata a câte 5000 lei cheltuieli judiciare avansate de stat „.

.....
Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și apelanții inculpați Chelu Cătălin Constantin, Badea Ștefan Nițache, Bunu Antonel Cristi și Constantinescu Gabriel.

În ceea ce privește apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, acesta a privit individualizarea judiciară a pedepselor, a cuantumului acestora și a modalității de executare în ceea ce-i privește pe inculpații Bunu Antonel-Cristi și Constantinescu Gabriel.

În ceea ce privește apelul declarat de către apelantul-inculpat Chelu Cătălin acesta a arătat că activitățile de urmărire penală au fost efectuate fără ca procurorii să fie desemnați, conform ROI al Direcției Naționale Anticorupție, invocând nulitatea interceptărilor telefonice purtate între F.D. și celelalte persoane implicate în dosar. De asemenea, s-a arătat că în ceea ce privește acea listă cu 22 de dosare penale, în care ar fi implicați inculpații, solicită a se observa că de la acea dată și până la acest moment procesual, niciunul dintre inculpați nu a mai fost chemat de organele de urmărire penală cu privire la acele dosare.

În acest sens, solicită a se avea în vedere convorbirile dintre denunțatorul F.D. cu ceilalți inculpați, în sensul că F., într-un interval de 5 minute îi spune inculpatului Chelu următoarele: „dacă voi da drumul la materialul pe care îl am despre tine, vei face 20 de ani de închisoare,,.

Astfel, solicită a se avea în vedere amenințările și presiunile ce au fost făcute asupra acestui inculpat.

Referitor la infracțiunea de dare de mită, acesta a arătat că sunt aplicabile disp. art.16 lit.h Cod procedură penală cu raportare la art.290 alin.2 Cod procedură penală care prevede o cauză de nepedepsire și care decurge din constrângerea exercitată de F. asupra inculpaților.

În acest sens, acesta a arătat că solicită a se avea în vedere discuția dintre A. F. și B.N., care avea o datorie financiară la F. A., în

sensul că acesta a declarat că „dacă îl aduci pe Chelu la tatăl meu te absolv de jumătate din datoria pe care o ai la mine, mergem la notar, facem acte ca și cum tu mi-ai dat acești bani, eu o să confirm că i-am primit și rezolvăm problema diferendului financiar dintre noi,,.

În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, acesta a arătat că solicită a se avea în vedere acea expertiză psihologică, în sensul că dacă se vor audia cele înregistrări se va constata că, atât în monologurile chestorului F. cu ceilalți participanți, respectiv cu inculpații Constantinescu Gabriel, Badea Ștefan-Nițache și Chelu Cătălin, se folosește un ton imperativ și uzul putere, având în vedere statutul.

În acest sens, solicită a se avea în vedere un recent dosar penal, aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție C. în care denunțatorul susține faptul că a dat mită datorită funcției pe care o avea acel procuror și a tonului folosit. Acesta a arătat că acea discuție a avut loc după insistențele îndelungate ale denunțatorului F. și ale fiului acestuia făcută prin intermediari pentru ca în vederea rezolvării acelor dosare să fie adus Chelu la el pentru a-l pune în fața faptului împlinit.

Acesta a arătat că solicită a se constata, făcând trimitere la disp. art.290 alin.2 Cod procedură penală, că este o cauză ce înlătură răspunderea penală, aceste fapte nefiind comise în deplinătatea libertății de voință și conștiință și, în opinia sa, aceste fapte reprezintă o înscenare judiciară.

În ceea ce privește apelul declarat de către apelantul-inculpat Badea Ștefan-Nițache, acesta a arătat că acțiunile din anul 2009 nu pot avea legătură cu atribuțiile de serviciu ale chestorului F..

În acest sens, a solicitat a se avea în vedere adresa din luna noiembrie 2009, care se află la dosar și din care rezultă faptul că imediat după ce chestorul F. a fost pus în funcție nu a cerut informații referitoare la infracționalitatea din România ci a cerut punctual și exclusiv informații cu privire la Chelu. A arătat inculpatul că toate aceste acțiuni au avut un singur scop și anume inducerea în eroare a organului de urmărire penală cu privire la săvârșirea infracțiunii de dare de mită.

A arătat inculpatul că din conversațiile telefonice rezultă constrângerea efectuată asupra tuturor inculpaților din prezenta cauză. A mai arătat inculpatul că inculpații din prezenta cauză nici nu aveau alternativă la presiunile exercitate asupra lor de către chestorul F. și membrii grupului său. Față de acest aspect solicită a se avea în vedere denunțul din anul 2006 ce se află la dosar făcut de către numitul Olteanu prin care acesta a denunțat că chestorul F. este autorul unei infracțiuni de luare de mită, iar acest denunț mnu a fost instrumentat potrivit legii.

În subsidiar, a solicitat a se avea în vedere circumstanțele personale ale acestuia și a se constata că pedeapsa aplicată de prima instanță nu este o ripostă socială adecvată.

În ceea ce privește apelul declarat de către apelantul-inculpat Bunu Antonel-Cristi, acesta a aratat că instanța de fond a apreciat greșit probele administrate în cauză și împrejurările cauzei.

A solicitat a se avea în vedere momentul denunțurilor făcute de către familia F., respective D. F. și Nicolae A. F. în data de 10.08.2010. Astfel acesta a aratat că din data de 10.08.2010 și până în data de 08.11.2010 au existat nenumărate interceptări, atât telefonice, cât și ambientale, însă nu apare nicio interceptare până la data de 08.11.2010 vehiculându-se suma de 1000 000 euro. Apreciază că nu poate fi o coincidență pentru faptul că cei trei denunțatori au mers în aceeași zi la Direcția Națională Anticorupție pentru formularea denunțului.

Astfel acesta a aratat că exista un interes atât de partea denunțatorului F., cât și de partea denunțatorului Văsii, acesta fiind acela de a continua contractele pe care le avea din anul 2002 familia F. cu SC ALPROM SA. Acesta a aratat că solicită a se observa că hotărârea instanței de fond este motivată doar pe denunțul familiei F. și a lui Văsii, cât și pe declarațiile acestora.

Acesta a aratat mai aratat că denunțatorul F. nu a recunoscut relația pe care o avea cu inculpatul Badea, spunând că este o cunoștință a fiului său. Or, din actele depuse la dosar reiese foarte clar că erau prieteni de familie.

De asemenea, acesta a aratat că probele nu au fost administrate așa cum ar fi trebuit, existând astfel o constrângere din partea martorilor denunțatori astfel încât să se ajungă la rezultatul dorit.

În ceea ce privește apelul declarat de apelantul-inculpat Comnstantinescu Gabriel, acesta a aratat că interesul pe care acesta l-a manifestat pentru a-l ajuta pe inculpatul Chelu este atât evident, deoarece la începutul lunii august 2010, când s-a făcut acel denunț de către F. și până în luna noiembrie, inculpatul Constantinescu nu a fost niciodată în biroul chestorului F..

A precizat că inculpatul Constantinescu nu avea ce să facă cu acea situație deoarece din luna august, astfel cum au declarat, atât chestorul F., cât și fiul acestuia, acea situație a dosarelor a fost dată inculpatului Bunu, care a pus-o în torpedou și a fost găsită cu ocazia aceluia flagrant. S-a mai aratat că în anul 2009 a fost făcută o situație a dosarelor care a fost trimisă aceluia grup interguvernamental pe baza unei hotărâri date de către organele abilitate, iar toate acele dosare se aflau în custodia procurorilor. Mai arată că la momentul la care se face autodenunțul celor 3, acea situație a dosarelor a grupului Chelu nu exista, aspect ce rezultă din faptul că în momentul în care a fost audiat chestorul F. de către Tribunalul București a prezentat acea situație a dosarelor pentru a crea impresia că în anul 2010, inculpații erau interesați să-i capteze bunăvoința.

În motivarea apelului său se mai arată că, în momentul în care inculpatul Constantinescu mergea în biroul chestorului F., se observă din convorbiri că nu știe despre ce este vorba și de ce a fost chemat acolo.

Față de toate aceste aspecte, a solicitat a se constata faptul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea de ajutor, că ajutorul acestuia a fost infirmat, pe de o parte, de acea rezoluție data de către Parchet, iar, pe de altă parte, de constatarea tehnico-științifică, în sensul că acea aparat nu bruia nicio discuție ambientală.

De asemenea, s-a mai arătat că denunțatorul F. l-a prezentat pe inculpatul Chelu ca fiind un afacerist verso, cu un tupeu inimaginabil, nesăbuit, cu o îndrăzneală infracțională nesăbuită care și-a permis într-un stat democrat să îi ofere mită unei persoane cu cea mai înaltă funcție în domeniul cercetării penale.

Arată că, în cuprinsul sentinței penale atacate, se arată faptul că firmele denunțatorului F. au fost implicate și au păgubit SC ALPROM SA și consideră că acest exces de zel din partea denunțatorului F. explică faptul că acesta avea interese la SC ALPROM SA.

Inculpatul solicită a se înlătura, ca probe, procesul-verbal al infracțiunii în flagrant, întrucât nu sunt menționați inculpații, martorii asistenți apar secretarului de stat F. după 30 de minute, acestea fiind două student de drept și sunt semnate de cei doi, respectiv de autodenunțator, de procurorul de caz Cerbu Viorel și cele două martore asistente. De asemenea, solicită înlăturarea probei constând în înregistrarea video de predare a pungii, întrucât sunt lipsă 23 de secunde între momentul înmânării și primirii cu mâna dreaptă a pungii de bani pe care denunțatorul F. o mută în mâna stângă și parcursul până la sediul ministerului.

Curtea, analizând motivele de apel sub toate aspectele de fapt și de drept, apreciază că sunt parțial fondate, pentru următoarele considerente:

În data de 28.06.2010, Consiliul Suprem de Apărarea Țării a luat o hotărâre privitor la prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, în baza art. 4 lit.f pct 20 și lit. I din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea CSAT și a dispus, în vederea realizării obiectivelor fixate, formarea unui grup de lucru interinstitucional format din secretari de stat din Ministerul de Finanțe, MAI, Ministerul Justiției, SRI, procurori și polițiști care să elaboreze un plan comun de acțiune în scopul prevenirii și combaterii evaziunii fiscale, potrivit competențelor ce revin fiecărei instituții în parte. Din partea MAI a fost desemnat prin ordin de ministru secretarul de stat F.D. pentru a face parte din acest grup de lucru. În cuprinsul Planului comun de acțiune elaborat în baza hotărârii CSAT de persoanele desemnate, Ministrul Finanțelor Publice, Ministrul de Interne, Ministrul Justiției, directorul SRI, procurorul General al României s-au stabilit domenii prioritare de intervenție și planuri de măsuri concrete. Printre aceste măsuri, la punctul 4, referitor la stabilirea volumului de

cauze penale, se stabilește drept obiectiv și inventarierea și evaluarea cauzelor penale aflate în lucru în domeniile prioritare de intervenție. Prin regulamentul de funcționare al acestei formațiuni se particularizează și se stabilește drept etapă principală analiza fenomenului evaziunii fiscale și stabilirea priorităților de acțiune coroborat cu managementul operațiunilor.

În această situație, denunțatorul F.D. a întreprins în virtutea atribuțiilor de coordonare atrase de funcția de secretar de stat în MAI atât înainte de hotărârea CST cât și după aceasta, activități de documentare a activităților suspecte de spalare de bani, primind în acest sens informații oficiale ale structurilor din subordine, în care erau reliefate activitățile suspecte ale societăților în care inculpatul Chelu era acționar, astfel cum rezultă din notele informative începând cu data de 13.09.2009.

Ca urmare a acestor note informative, activitatea suspectă a inculpatului Chelu legată de societățile sale comerciale a putut fi analizată mai corect și complet, inclusiv sub aspectul amplitudinii sale.

Denunțatorul a procedat la luarea unor măsuri de identificare a grupărilor infracționale din domeniul mării criminalității economico-financiare, iar în cadrul acestor activități i-au fost comunicate denunțătorului documente oficiale din care rezultă existența unor dosare penale din domeniul salarii banilor și evaziune fiscală, așa cum rezultă din procesul verbal din 25.11.2009 privind-l pe inculpatul Chelu Catalin.

Conform declarațiilor date de către denunțatori inculpatul Badea Nitache l-a contactat în data de 02.08.2010 pe denunțatorul F. A. și i-a spus că omul de afaceri Chelu Cătălin este dispus să-i dea denunțătorului suma de 1 milion EUR pentru tatăl sau pentru a-i asigura inculpatului Chelu obținerea unor soluții favorabile în dosarele penale unde este anchetat, aducând în discuție și un caz particular, respectiv SC Plase Pescărești SA de la Galați.

În data de 10.08.2010 martorii F. A. Nicolae și F. D. Constantin au formulat denunț în fața organelor penale în care au învederat că numitul Chelu Catalin, prin intermediul unor interpuși, dorește să ofere suma de 1 milion EUR numitului F. D. Constantin, secretar de stat în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, pentru ca acesta să nu-și desfășoare în mod corespunzător atribuțiile de serviciu și să înceteze operațiunea de centralizare a unor dosare disipate la nivelul întregii țări și care îl vizau pe inculpatul Chelu Catalin. De asemenea, denunțatorul F. A. a mai fost informat că se dorește și că tatăl sau să intervină pe lângă organele de poliție de la Galați care anchetau un dosar privind o societate comercială, SC Plase Pescărești SA unde erau implicate persoane de încredere ale inculpatului Chelu. În ceea ce privește modul în care inculpatul Badea Nitache a ajuns să îl contacteze pe martorul A. F., acesta rezultă din declarațiile date de către cei doi în cauză din care a rezultat că cei doi aveau anterior o relație de prietenie ce dura de mai

mult timp, atat inculpatul cat și cei doi martori denunțatori locuind mult timp în aceeași zonă. De asemenea, astfel cum rezultă chiar din declarațiile date de inculpatul Badea Nitache acesta era în sfera de influență a inculpatului Chelu Cătălin.

Pe langă aceste considerente Curtea constată că modul în care s-a apelat de către inculpați la favorurile martorilor denunțatori a fost determinat de măsurile dispuse de către denunțatorul F.D., coroborate însă și cu relațiile ce se creaseră ca urmare a controlului exercitat de către inculpatul Chelu asupra SC ALPROM SA societate cu care mai mulți membrii ai familiei apropiate a martorului F. aveau relații de afaceri care păreau ca fiind nu tocmai benefice acelei societăți precum și cu acțiunea de executare silită a unui titlu pe care fiul acestuia, denunțatorul F. A. o avea împotriva unei societăți pe care o administra inculpatul Badea Nitache.

Astfel cum rezultă din procesele verbale întocmite în cauză, la data de 12.08.2010 are loc o întâlnire între denunțatorul F. A. și inculpații Badea Stefan Nitache și Bunu Antonel Cristi, întâlnire înregistrată audio video, iar din convorbirile ce au loc între aceștia rezultă că inculpatul Badea Nitache arata foarte clar ca inculpatul Chelu Catalin este nemulțumit de faptul că în activitatea de strângere de informații condusă de martorul F.D. s-a procedat la centralizarea dosarelor penale care îl priveau și pe inculpatul Chelu.

Astfel, inculpatul Badea Nitache arata clar ca inculpatul Chelu devenit nervos pe F. D. ca ``...a cerut si a răscolit dosarecare mai aveau puțin si se prescriau ...mai erau 3 luni si se duceau in ...``

Astfel cum rezultă din procesele verbale întocmite în cauză, inculpatul Nitache arata ca printre dosarele in discuție, exista și dosarul referitor la SC Plase Pescărești SA, societate comercială în activitatea căreia erau implicate persoane de încredere ale inculpatului Chelu, respectiv inculpați Bunu Antonel Cristi și Constantinescu Gabriel, iar inculpatul Chelu se temea că datorita stresului anchetei aceste persoane ar putea ceda și da informații care sa-l inculpe.

În urma analizei actelor depuse la dosar de către Ministerul Public, rezultă că dosarul referitor la SC Plase Pescărești SA are numărul de înregistrare 912/P/2010, fiind un dosar disjuns din dosarul penal nr. 3857/P/2009 unde au fost trimiși în judecata mai mulți membri ai conducerii SC Plase Pescărești SA pentru abuz in serviciu in dauna intereselor statului.

De asemenea, în continuarea convorbirii, denunțatorul F. A. îl întreabă pe inculpatul Badea Nitache ``si cu problema ailaltă...vino cu o varianta...``, iar inculpatul Badea Nitache răspunde ``deci mai buna ca asta care ti-am dat-o eu, sa luam uscător....Deci nu te poate f... nimeni`` Așa cum a observat și prima instanță, modul în care se exprimă inculpatul cu privire la o soluție ``pe care ți-am dat-o eu`` relevă caracterul discuțiilor purtate anterior între martor și inculpatul Badea

Nitache, folosirea timpului trecut aratind ca inculpatul facuse deja o propunere în acest sens. Din acest punct de vedere, Curtea constată că este imposibil a se concluziona că atitudinea acestui inculpat sau a inculpatului Bunu, prezent la întâlnire, este una a unor persoane perfect inocente care au fost provocate de către martorul F. A. în a comite astfel de infracțiuni de corupție. Ceea ce relevă aceste dialoguri nu este altceva decat intenția celor doi de a acoperi problemele de natură juridică pe care le aveau, fiind perfect conștienți de ceea ce fac și folosind aceste mijloace ilicite de la bun început și din proprie inițiativă.

În aceeași ordine de idei, Curtea constată că inculpatul Bunu, arată că se poate rezolva ceva în dosarul penal privind SC Plase Pescaresti SA dar nu la Galați ci al București, spunandu-i martorului că *``Pe mine mă interesează cu cit putem face mai mult, sa ne mai lase în pace....Ca nu am făcut cine știe, mari șmecherii``* arata în continuare inculpatul Bunu referitor la situația din acel dosar, făcându-l ulterior denunțatorului o prezentare subiectiva asupra presupusei situații de fapt de acolo. De asemenea, Curtea constată că inculpatul Bunu discutase deja în prealabil cu inculpatul Nitache despre cea mai buna modalitate de mascare a foloaselor transmise cu titlu de mită, respectiv prin intermediul achiziționării fictive a unui utilaj de către denunțatorul F. A..

.....
Toate aceste discuții sunt în mod evident menite a crea convingerea martorului denunțator că cea mai bună soluție pentru a acoperi activitatea de dare de mită este achiziționarea fictiva de către denunțator a unui utilaj pentru a masca virarea unor sume de bani către acesta pentru a disimula activitatea infracționala, inculpații arătand se va da naștere unei aparențe de legalitate, respectiv că *``In fata altcuiva este o afacere ca oricare alta``*.

În continuarea negocierilor, din interceptările efectuate în cauză rezultă că F. A. își arata surprinderea ca inculpatul Badea Nitache vorbește doar despre virarea sumei de 50.000 euro moment în care inculpatul Nitache vine și arata ca suma va fi virata în sume de 3-400.000.000 ROL săptămânal pentru a nu se crea suspiciuni, inculpatul Nitache sugerand și o alta varianta de remitere a banilor, respectiv direct denunțatorului dar acesta a arătat ca îi este frica să procedeze în acest mod.

Din modalitatea în care are loc această convorbire, Curtea nu poate reține decat că inculpații înțelegeau perfect ceea ce urma să se întâmple în urma plății acestor sume de bani și au acționat în mod perfect conștient și liber, fără a fi provocați de către denunțator sau constranși în vreun fel. Inculpatul Nitache arată denunțatorului și faptul că inculpatul în interesul direct al căruia acționa, respectiv inculpatul Chelu, nu trebuia să știe despre cuantumul total al mitei ce urma a fi plătită avand în vedere că acesta era avar. De asemenea, inculpatul Bunu are cunoștința de vânzarea fictiva către denunțator a utilajului,

reprezentând folosul necuvenit și după ce primește asigurări ca oferta va fi transmisă secretarului de stat, da asigurări ca este om serios, ca vrea o prietenie de durată deoarece *``o mana spala pe alta``*, mergând mai departe și arătând că a avut mult de câștigat în timp de pe urma relației cu inculpatul Chelu și *``tocmai d`aia militez acum. Prin asta îmi fac și mie un bine, logic``*.

După cum în mod corect a apreciat și prima instanță afirmațiile inculpatului Bunu, acesta se înțeleșese în prealabil cu inculpatul Badea asupra modalității de mituire, respectiv cu o vânzare fictivă și explică martorului denunțator de ce este normal să i se acorde ajutor în rezolvarea problemelor sale, precum și ale inculpatului Chelu.

Ulterior, la data de 20.08.2010, cei doi inculpați s-au reîntâlnit cu denunțatorul F. A. ocazie cu care, inculpatul Bunu i-a spus denunțatorului să-i sugereze tatălui său, secretarul de stat, ca stăruințele pe care le va depune sunt doar în favoarea coindicatului Badea Nitache, deoarece era conștient de relația tensionată dintre Chelu și secretarul de stat, determinată de modul în care era administrată SC ALPROM SA și se temea ca acesta din urmă nu îi va mai ajuta știind că principalul beneficiar al acțiunilor sale ar fi de fapt Chelu. De asemenea, inculpatul Bunu mai arată că este de acord să achite mita necesară realizării dezideratelor sale chiar și înainte de rezolvarea problemelor sale de către secretarul de stat, spunând *``eu sunt de acord să mă onorez chiar și în avans. Sunt solvabil. Nu mi-e teama de eșecuri sau de nerealizări``*.

Referitor la faptul că știa că efectuează o activitate ilicită, Curtea reține și că inculpatul Bunu, în discuția cu denunțatorul F. A. îi spune că la telefon dorește să nu vorbească nimic despre cele discutate și o să-l *``instruiască``* și pe inculpatul Chelu să facă același lucru, inculpatul Bunu dă martorului detalii despre modul cum o să facă tranzacția fictivă a utilajului către denunțator pentru a justifica remiterea de sume către acesta.

În data de 10.09.2010 cei inculpați Badea Nitache și inculpatul Bunu discută telefonic despre o întâlnire anterioară a inculpatului Nitache cu denunțatorul A. F., prin care inculpatul Badea Nitache îl asigură pe inculpatul Bunu că lucrurile merg conform celor stabilite anterior, iar inculpatul Bunu îl întreabă pe Nitache într-un limbaj disimulat dacă e cazul să acționeze mai rapid sau dacă lucrurile decurg conform celor stabilite.

În data de 8.11.2010 inculpatul Badea Ștefan Nitache s-a întâlnit cu secretarul de stat MAI, denunțatorul F. D. chiar în biroul acestora pentru a-i cere să intervină în soluționarea favorabilă a unor dosare penale, în special pe cele privind SC Plase Pescărești SA.

Denunțatorul F.D. îl întreabă direct pe inculpatul Badea Nitache *``ce vrea Chelu?``* situație în care inculpatul îi răspunde că nu știe prea multe și Chelu ar vrea să vorbească direct cu denunțatorul, dar arată că

problema de baza este dosarul SC Plase Pescărești SA si arata ca lui Chelu îi este frica să nu se ajungă ca acel dosar sa fie instrumentat de DIICOT, precum și faptul că inculpatul Chelu și-a exprimat nemulțumirea ca tocmai acest lucru s-a întâmplat.

Inculpatul i-a mai spus martorului denunțator și că a apelat la fiul său, martorul A. F., pentru că nu a putut intra în contact direct cu secretarul de stat, inculpatul Badea Nitache spunandu-i lui F. A. `` Ma, eu vreau sa stau de vorba cu tac-tu! ...Ba,acuma incerc si eu marea cu degetu` !...Uite, fac primu` pas...noi ca sa vezi ca suntem de buna credinta ``

Din modul în care acest inculpat se exprimă rezultă foarte clar că inițiativa infracțională nu a fost determinată de acțiuni ale denunțătorilor ci este vorba de o încercare de mituire a secretarului de stat inițiată de inculpați. Inculpatul Nitache arata ca `` încearcă si el marea cu degetul`` și mai ales că ``uite, fac primul pas...NOI ca sa vezi ca suntem de buna credința `` , ceea ce nu poate însemna decât faptul că inițiativa infracțională a aparținut fără dubiu inculpaților. De asemenea, Curtea constată că inculpatul folosește persoana întâi plural în aprecierile sale și îi da martorului asigurări că întreaga grupare este de buna credința, astfel încât declarațiile date de inculpatului Chelu, în sensul ca nu ar ști nimic despre activitatea celorlalți coinculpați, trebuie apreciate ca fiind neadevărate. *Aceeași concluzie derivă și din interpretarea afirmațiilor inculpatului Nitache care, la întrebarea denunțatorului de ce nu a fost contactat de Bunu, care primise anterior de la fiul sau numărul de telefon al secretarului de stat, a arătat că acest lucru nu s-a întâmplat ``pentru ca nu a avut ok`ul de la ala`` iar Chelu `` este un tip mai zgârcit ```.*

Din înregistrările efectuate în cauză rezultă că în data de 09.11.2010 inculpatul Badea Nitache se deplasează iarăși la biroul secretarului de stat pentru a rezolva problemele judiciare ale inculpatului Chelu.

În cadrul întâlnirii, inculpatul Nitache îi spune secretarului de stat ``*Dați-mi o hârtie și un pix`*`, face anumite notari pe o foaie cu pixul primit și o remite secretarului de stat. Înscrișul întocmit de inculpatul Badea Nitache a fost depus la dosar, pe acesta fiind consemnat olograf mențiunile ``*500.000 € cash, 300.000 € bussines,200.000 € final`*`. In partea dreapta, de fata cu inculpatul Nitache dar ulterior consemnării făcute de acesta, denunțatorul a mai tras o linie verticala și a mai adăugat ``1.000.000 EU ``.

Ulterior, cei doi au discutat despre modul în care urmau a fi efectiv plătite aceste sume de bani. Astfel, inculpatul Badea Nitache îi spune denunțatorului că prima transa din mita de 1.000.000 EUR urma sa fie remisa cash, 300.000 EUR urma să fie remisa sub masca unor afaceri fictive cu fiul secretarului de stat iar restul de 200.000 EUR urma să fie remișii în numerar, după ce denunțatorul intervenea în dosarele penale. Inculpatul Badea Nitache a mai precizat ca inculpatul Chelu este un tip

zgârcit și ca acesta nu trebuie să știe decât ca este vorba de o mita de 500.000 EUR, restul urmând a fi remis de ceilalți coinalpați.

Din înregistrările efectuate în cauză rezultă că în data de 9.11.2010 vine la biroul secretarului de stat și coinalpatul Constantinescu Gabriel. Acesta primește de la secretarul de stat lista dosarelor penale în care este cercetat inculpatul Chelu iar acesta începe să o studieze, după cum rezulta din înregistrarea din mediul ambiental, element ce arata ca inculpatul nu este străin de activitatea infracțională a celorlalți cofăptuitori și nu cere nicio lămurire despre acele înscrisuri. La întrebarea denunțatorului, inculpatul Badea Nitache arata ca ar dori ca toate cele 48 dosare penale ce îi privesc pe Chelu, Bunu sau Constantinescu să fie ``omorâte``.

Inculpatul Constantinescu arata ca este de acord cu remiterea banilor ca mita pentru inculpatul F., fiind de acord cu orice forma de transmitere a lor, atât integral cit și în rate, ``după cum se stabilește``.

În momentul când Badea Nitache vehiculează iarăși suma de 1 milion EUR ca mita, de fata cu inculpatul Constantinescu, acesta nu schițează niciun gest de surprindere ci din contra, este de acord cu ideea ca pentru prima transa de 500.000 EUR este nevoie de câteva zile pentru obținerea sumei. Poziția subiectivă a inculpatului Constantinescu este clara, de acceptare a intenției de mituire și de sprijinire a activității de remitere a banilor către secretarul de stat. Inculpatul Constantinescu a arătat că nu avea cunoștința ce se întâmpla, dar acesta nu a putut oferi o explicație măcar parțial convingătoare cu privire la atitudinea de deplină cunoaștere a situației de fapt și de acceptare a dării de mită pe care a avut-o în cadrul acelei întâlniri cu denunțatorul sau cu privire la motivul pentru care participa la acea întâlnire cu secretarul de stat. Aceste argumente, coroborate cu faptul că inculpatul Constantinescu este persoana care obține banii pentru mituirea secretarului de stat de la directorii ALTUR SA și vine împreună cu inculpatul Chelu să-i remită denunțatorului, determină convingerea Curții că afirmațiile inculpatului nu sunt reale iar acesta a participat în mod conștient și activ la mituirea secretarului de stat.

Ulterior, în data de 12.11.2010 inculpații Chelu Catalin, Badea Ștefan Nitache și Constantinescu Gabriel se deplasează la biroul secretarului de stat F.D. din incinta Ministerului administrației și Internelor, iar în biroului secretarului de stat rămân acesta și inculpatul Chelu, ceilalți inculpați fiind invitați în anticamera.

Inculpatul Chelu Cătălin a venit având asupra sa un echipament de bruiaj al telefoanelor pe care a cerut să fie băgat imediat în priză. Din înregistrare rezultă că acesta a aratat textual ca acel aparat este ``din ala care bruiază telefoanele, microfoanele...``. Conform raportului de constatare științifică depus la dosarul cauzei aparatul adus și instalat de inculpatul Chelu era un emițător cu 4 secțiuni, fiecare având o antena de emisie dedicate cu destinația de a bruia benzile cu frecvențe de 800,

1800, 900, 2200 MHz, aparat care, în mod destul de evident, nu a fost eficient chiar cum spera și se aștepta inculpatul. De altfel, denunțatorul F. D. i-a și atras în mod onest atenția inculpatului ca aparatul acela de bruiaj e slab calitativ dar nu a fost crezut, acesta spunandu-i inculpatului Chelu ``*Al meu e mai sigur mă, de bruiaț, al vostru e...panarama*``.

Din înregistrările efectuate în cauză rezultă că inculpatul Chelu îi atrage atenția denunțatorului ca este o persoana șantajabila si ca nu va fi multa vreme din funcție. De asemenea arata ca, daca vrea, o sa devoaleze aspecte infracționale din trecutul inculpatului și că este bine să fie prieten cu el deoarece are cunoștințe printre politicienii care vor câștiga alegeri și în felul acesta își poate păstra statutul de înalt funcționar în noua guvernare, toate aceste argumente fiind menite să îi servească inculpatului la negocierea mitei, în sensul de a se ajunge la a îi oferi denunțatorului o suma cit mai mica cu titlul de mita.

Până la urmă, inculpatul Chelu a oferit denunțatorului 50.000 EUR cash, sumă oferită conform afirmațiilor inculpatului, ``*ca sa-ti faci si tu doua concedii ca lumea*`` , dar si 50.000 mp teren in Pitești la valoarea de 50-80 USD/mp sau 1500 mp pe care sa-i construiască denunțatorului o casa. La observațiile denunțatorului ca ar prefera bani lichizi, inculpatul Chelu ii replica ``*Tu vrei in criza asta bani lichizi?! Adică zii mersi ca-i am si p-astia si îți dau si eu ce are toata lumea*``.

Pentru a se asigura de poziția sa dominantă în cadrul discuției cu denunțatorul, in preambulul ofertei îi atrage atenția secretarului de stat ca în ceea ce privește dosarele penale pe care le are, daca nu cade la înțelegere cu denunțatorul, ``*eu cu o suta, o suta cinci zeci de mii ma rezolv unde trimiți tu astea acuma. Nu-i nicio problema! Da` dupa aia....*`` , atitudine care relevă că inculpatul Chelu, fiind convins ca orice se poate rezolva cu bani in sistemul judiciar romanesc, îi atrage atenția denunțatorului că dacă nu îi rezolvă problemele va apela la organe judiciare cu o mai mare influență iar denunțatorul va pierde mita ce i se oferea.

În ceea ce privește afirmațiile inculpaților sai ale apărătorilor acestora cu privire la teama pe care aceștia o aveau față de influența denunțatorului F.D. sau posibilitatea ca acesta să le creeze artificial probleme juridice, Curtea constată că modul în care s-a purtat această convorbire denotă orice altceva, mai puțin teamă din partea inculpatului Chelu. Acesta este agresiv în negocierile pe care le poartă, îi atrage atenția denunțatorului ca este o persoana șantajabila si ca nu va fi multa vreme din funcție, arata ca, daca vrea, o sa devoaleze aspecte infracționale din trecutul inculpatului și că este bine să fie prieten cu el deoarece are cunoștințe printre politicienii care vor câștiga alegeri și nu în ultimul rand, îl amenință pe acesta că dacă nu acționează eficient va pierde mita pe care inculpatul o oferise. Curtea consideră că această atitudine a inculpatului denotă o aroganță ieșită din comun și o îndrăzneală infracțională incredibilă, o obișnuință în a cere astfel de

favoruri ilicite și nici pe departe nu poate conduce la ideea unei constrangeri morale a inculpatului sau la aceea a unei provocări a acestuia la darea de mită.

Continuându-și șirul afirmațiilor inculpatul Chelu cere garanții secretarului de stat cu privire la soluționarea favorabilă a dosarelor sale penale, în sensul tergiversării lor și prescrierii. Inculpatul cere ca aceste dosare să nu se centralizeze ci să fie trimise înapoi la structurile de parchet locale, prietenoase și care le țineau în nelucrare.

Deși inculpatul Chelu a arătat că nu era interesat de dosarele care se instrumentau, declarațiile sale înregistrate în mediul ambiant și descris anterior sunt mai mult decât elocvente în a demonstra fără dubiu că interesul său față de aceste dosare era de fapt unul extrem de ridicat, probabil proporțional cu teama pe care acesta o avea față de o eventuală tragere la răspundere penală.

De asemenea, inculpatul Chelu îi mai solicita acestuia să influențeze doi directori de la SC Hidroconstrucția SA pentru a-l înscrie în registrul acționarilor.

Arată ca *`` Societatea e buna buna buna... și sunt doi directori mai în vîrstă care au și ei belelele lor... și... procurorii tăi se pricep la arhivare din asta... `` ... `` Deci eu îți dau pentru chestia asta trei sute de mii lichid, dacă reușești! Imediat, dacă reușești ``* arată în continuare cumpărătorul de influență Chelu către denunțatorul F., „asta” însemnând introducerea inculpatului în registrul acționarilor societății astfel cum rezultă din interceptări. Inculpatul cere să convingă pe unul dintre directori, mai vulnerabil, aceasta persoana fiind în vîrstă și bolnavă de cancer, atitudine cinică, element ce denotă o dată în plus lipsa de repere morale a acestui inculpat. Inculpatul are convingerea că denunțatorul are influență asupra acestor persoane și arată textual că „Procurorii tăi se pricep la arhivare”, sugerând în acest mod că denunțatorul ar trebui să pună presiune asupra conducerii „Neînțelegătoare și comuniste” de la SC HIDROCONSTRUCTIA SA prin intermediul organelor de procuratură care să creeze în mod artificial dosare directorilor și ulterior să le claseze sau să lase în nelucrare eventualele lucrări penale împotriva aceluiași directori, pentru a-i determina să îndeplinească dorințele inculpatului Chelu referitoare la înregistrarea în registrul acționarilor.

Având în vedere că inculpatul Chelu se dovedește a fi insistent în solicitarea sa, arătând că *`` îl doare rău ``* și reiterează că va fi *`` excelent ``* pentru denunțator dacă îl va ajuta, denunțatorul profită de această atitudine și mai cere construirea încă a unei case și pentru fiul sau pentru stăruințele pe lângă directorii Hidroconstrucția iar inculpatul Chelu este de acord.

Din acest punct de vedere, Curtea se raliază opiniei Tribunalului care nu a reținut și promisiunea de construcție a celei de-a doua case drept element care să caracterizeze infracțiunea de cumpărare de influență deoarece inițiativa solicitării de construcție a venit din partea

denunțatorului, aspect care contravine jurisprudenței interne, jurisprudenței Curții EDO în aplicarea art. 6 din convenție cât și normelor procesual penale. Însă, în ceea ce privește suma de 300.000 EUR promisă de inculpat, această sumă a fost oferită de inculpat fără nici o intervenție determinantă din partea denunțatorului.

La ieșirea de la negocierea cu secretarul de stat, inculpatul Chelu a povestit amănunțit conținutul acesteia celorlalți doi coinculpați, Nitache și Constantinescu, după cum rezulta chiar din destăinuirile pe care le-a făcut Nitache celui alt denunțator în data de 14.11.2010. Din conținutul acestora rezulta cu claritate ca toți patru inculpați aveau cunoștință de activitatea infracțională și își doreau mituirea secretarului de stat în vederea intervenirii în toate dosarele penale care îi priveau pe Chelu, Bunu și Constantinescu.

De asemenea, inculpatul Nitache în discuția cu A. F., fiul secretarului de stat, a arătat că au stat cu temerea constantă pe parcursul discuțiilor dintre Chelu și D. F. că vor fi arestați, crezând la un moment dat că garda de corp a secretarului de stat și căreia i-a văzut pistolul, este un ofițer care le organizează flagrantul, temere ce de altfel s-a realizat în mai puțin de o săptămână de la acel moment.

În data de 19.11.2010, inculpatul Badea Nitache se deplasează la biroul secretarului de stat așa cum conveniseră la întâlnirea anterioară unde reafirma că tot ce se discutase anterior referitor la mituire și cumpărarea de influență a rămas valabil. Inculpatul Badea Ștefan dă instrucțiuni clare denunțatorului să nu cedeze cu pretențiile financiare deoarece inculpatul Chelu este mai zgârcit și arată că în momentele următoare urmează să-i fie remisă suma de 20 miliarde lei (ROL). Din înregistrările aflate la dosar rezultă că inculpatul Badea Nitache arată că el este persoana care a propus inițial mita de 1 milion euro, dar că inculpatul Chelu nu știe decât de sumele convenite anterior, restul sumei urmând a fi scos din Alprom SA de ceilalți doi coinculpați, Bunu și Constantinescu pentru a fi mușamalizate dosarele ce îi vizau personal.

Inculpatul Badea Nitache ia legătura telefonic cu inculpatul Constantinescu, iar acesta îi confirmă că se afla cu banii în parcare.

Banii care urmau a fi remiși cu titlu de mită, aranjați în teancuri de bancnote erau legate cu banderole de hârtie de la BRD, funcționarul bancar interogată în cauza arătând că fuseseră remiși casierului de la SC ALTUR SA, firmă la care inculpatul Chelu este acționar majoritar și care este controlată de acesta.....

La ora 13.33 sosește în biroul denunțatorului și inculpatul Chelu în care acesta din urmă arată că are banii dar nu stă la el ci în mașina și ar dori să-i fie transportați de coinculpatul Badea Nitache. Inculpatul Chelu, temător, arată că îi este frica să aducă personal banii și își manifestă neîncrederea față de situație, temându-se de un flagrant. În urma insistențelor inculpatului Chelu, acesta și denunțatorul au convenit să se deplaseze amândoi la mașina unde sunt banii.

Denunțatorul întreabă pe inculpat în ce i-au fost aduși banii iar inculpatul Chelu arata ca într-o pungă. Îl întreabă pe inculpat citi bani sunt iar acesta îi răspunde că o să vadă și singur si ca este exact ce a vorbit cu denunțatorul.

Inculpatul Chelu personal ia din autoturismul, unde se afla si inculpatul Constantinescu, o pungă de culoare alba pe care o remite denunțatorului F.D., așa cum rezulta din imaginile de la dosarul cauzei.

După ce îi remite pungă, inculpatul Chelu mai spune ``Deci, rămâne cum am stabilit, da?...te-am pupat si nu uita te rog de HIDRO... Nu uita de HIDROCONSTRUCTII ``.

Din declarațiile date de martorul Guran Gheorghe, aghiotantul denunțatorului, rezultă că acesta a perceput remiterea pungii de către inculpatul Chelu și primirea acesteia de către denunțator, martorul observand ca in pungă erau bani, datorita materialului semitransparent din care era confecționata.

Denunțatorul, după primirea pungii, se îndreaptă direct către sediul MAI unde preda pungă organelor de urmărire penală. În urma verificării conținutului pungii a fost descoperită suma de 212.850 RON, echivalentul a 50.000 EUR, exact așa cum convenise inculpatul Chelu cu denunțatorul.

Apărările inculpatului că în pungă respectiva s-ar fi aflat doua agende, un calendar și niște pixuri apar ca fiind neserioase si chiar ilare, în condițiile în care pungă este din material alb semitransparent și se poate observa cu ușurința din imaginile filmate si din fotografiile teancurile de bancnote din interior. De altfel, nu s-au găsit nici agende și nici pixuri dar s-au descoperit în acea pungă foarte mulți bani.

Așa cum a arătat și prima instanță, faptul ca pe nicio banderola a banilor nu erau însemnele vreunei firme de-a inculpatului Chelu nu are nicio relevanta juridica sub aspectul infirmării situației de fapt reținută de instanțe, aceste banderole aplicare teancurilor cu bani fiind aplicate de bănci la predarea banilor și nu de societăți comerciale.

În privința motivelor de apel prin care inculpații au contestat validitatea concluziilor primei instanțe asupra situației de fapt și asupra modului de interpretare al probatoriului, Curtea s-a pronunțat anterior odată cu propria sa analiză asupra situației de fapt ce a stat la baza trimiterii în judecată a inculpaților și a mijloacelor de probă ce au fost administrate atât în faza de urmărire penală cat și în faza de judecată.

De asemenea, asupra motivelor de apel ce țin de modul în care instanța de fond a individualizat pedepsele aplicate inculpaților, Curtea va analiza aceste aspecte odată cu propria sa opinie asupra modului în care ar fi trebuit a fi individualizate pedepsele aplicate inculpaților sau modul de executare al acestora.

În acest sens, Curtea consideră necesar a menționa și jurisprudența constantă a Curții EDO în care s-a arătat că hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele

pe care se fondează. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și trebuie analizată în lumina ansamblului circumstanțelor cauzei. Astfel, respingând o cale de atac, instanța sesizată poate, în principiu, să își însușească motivele reținute în decizia atacată. Iar în condițiile în care instanța de apel a acceptat starea de fapt reținută de către prima instanță, după care a și-a însușit motivele acestei instanțe, adăugând argumentele ce i se par pertinente, Curtea EDO a considerat că instanța de apel și-a motivat hotărârea, art. 6 din Convenție nefiind încălcat. (CEDO, Marea Cameră, hotărârea García Ruiz c. Spania). De asemenea, Curtea a arătat că rigorile procesului echitabil sunt respectate în condițiile în care instanța care s-a pronunțat asupra recursului a dat un răspuns motivelor acestui recurs, fiind adevărat că obligația de a-și motiva hotărârile, pe care art. 6 alin. 1 din Convenție le-o impune instanțelor, nu poate fi înțeleasă în sensul de a da un răspuns detaliat la fiecare argument [Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.) nr. 40.490/98, CEDO 2000-IX]. Analizând sentința atacată prin prisma acestor criterii Curtea constată că instanța de fond a analizat probatoriul depus în cauză, și-a bazat concluziile pe motive de fapt și de drept pe care le-a expus in extenso în cuprinsul considerentelor hotărârii judecătorești. Din analiza sentinței apelate Curtea nu poate considera în nici un caz că aceasta ar fi insuficient motivată, ba chiar dimpotrivă, neexistând nici un temei pentru a se considera că dreptul la un proces echitabil din acest punct de vedere al inculpaților ar fi fost încălcat.

În ceea ce privește motivul de apel în sensul că acuzarea se întemeiază pe interceptările convorbirilor efectuate de inculpați și pe interceptările ambientale, Curtea constată, în primul rând, că potrivit principiului liberei aprecieri a probelor, nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită iar instanța are vocația de a analiza fiecare mijloc de probă în raport de întregul material probatoriu, putând înlătura sau menține motivat valoarea probatorie al acelei probe. În acest sens, atât instanța de fond cât și Curtea au analizat materialul probatoriu depus la dosarul cauzei stabilind că aceste mijloace de probă se coroborează cu celelalte probe aflate la dosar și sunt utile pentru aflarea adevărului în cauză. În al doilea rând Curtea constată că aceste mijloace de probă au fost administrate cu respectarea normelor legale la momentul dispunerii lor, neexistând nici un motiv pentru care acestea să fie înlăturate din cadrul procesului penal. Atât vechea reglementare procesual penală cât și cea actuală nu prevăd nici o interdicție de valorificare ca mijloc de proba a interceptărilor convorbirilor efectuate de inculpați și a interceptărilor ambientale atât timp cât acestea sunt obținute în mod legal, motiv pentru care nu se poate susține că o astfel de probă ar fi fost efectuată cu nerespectarea dispozițiilor legale la data administrării ei, cerință care este solicitată în mod expres pentru înlăturarea probei conform dispozițiilor legii de punere în aplicare a noului Cod de Procedură Penală.

În ceea ce privește situația legalității interceptărilor și înregistrărilor efectuate în cauză, potrivit art. 8 parag. 2 din Convenție, nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei ori protejarea drepturilor și libertăților altora

Convorbirile telefonice sau înregistrarea video sau audio a unei persoane fără știința sa, care sunt cuprinse în noțiunile de „viață privată” și „corespondență”, în sensul art. 8 § 1 citat anterior, interceptarea acestora, memorarea datelor astfel obținute și eventuala utilizare a acestora în cadrul urmăririi penale declanșate împotriva unei persoane se interpretează ca fiind o „ingerință a unei autorități publice” în exercitarea dreptului garantat de art. 8. Curtea EDO reamintește în mod constant că, pentru a fi conformă cu aliniatul 2 al art. 8 § 2 din Convenție, o astfel de ingerință trebuie să fie prevăzută de lege. Expresia „prevăzută de lege” impune nu numai respectarea dreptului intern, ci se referă, de asemenea, la calitatea legii, care trebuie să fie compatibilă cu principiul supremației dreptului. În cauze precum Dumitru Popescu contra României, Curtea a decis că legislația română încălca rigorile unei „legi” în sensul Convenției. De aici rezultă că dreptul intern trebuie să ofere o anumită protecție împotriva încălcărilor arbitrare ale drepturilor garantate de paragraful 1. În urma condamnărilor suferite de către România în cauzele Rotaru sau Dumitru Popescu, legislația în materia interceptărilor audio sau video s-a modificat dramatic în sensul respectării jurisprudenței Curții EDO sub aspectul previzibilității legii, a existenței unui control a priori și a posteriori efectuat de o instanță independentă sau în ceea ce privește durata interceptărilor și necesitatea prelungirii în condiții de legalitate a acestora. În această cauză, dispozițiile Codului de procedură penală au fost urmate întocmai, fiind obținute aceste mijloace de probă atât în conformitate cu legea internă cât și cu jurisprudența Curții EDO. De asemenea, Curtea EDO a arătat că utilizarea unei înregistrări, chiar și ilegale și, pe deasupra, ca element unic de probă, nu este în sine incompatibilă cu principiile de echitate consacrate de art. 6 § 1 din Convenție, chiar și atunci când acest mijloc de probă a fost obținut cu încălcarea cerințelor Convenției, în special cu cele ale art. 8 din Convenție (cauza J.H împotriva Regatului Unit).

În ceea ce privește motivul de apel formulat de către inculpați privind faptul că au fost provocați sau constranși la darea de mită datorită poziției influente a denunțătorului F.D. și a modului în care membrii ai familiei acestuia erau implicați în afaceri cu SC ALPROM SA, Curtea consideră că acest motiv nu este unul care să fie întemeiat.

Astfel, deși nu este în măsură să analizeze afacerile soției, fiului sau socrului secretarului de stat cu SC ALPROM SA deoarece DNA a

Înțeles să sesizeze Tribunalul doar cu activitatea infracțională a celor patru inculpați, poate totuși constata că multe din contractele încheiate de firmele membrilor familie denunțătorului secretar de stat apar ca fiind contrarea intereselor financiare ale SC ALPROM SA, inculpatul Bunu exprimându-se în sensul că erau firme căpușă iar contractele erau întocmite special pentru a se beneficia de protecția secretarului de stat D. F.. În egală măsură, modul în care au fost încheiate aceste contracte precum și modul în care acestea se derulau, cu evidente beneficii în favoarea denunțătorilor din prezenta cauză excede cadrului procesual, dar Curtea poate constata totuși ca aceste aspecte determină concluzia că acești denunțători erau interesați de soarta SC ALPROM SA și de modul în care urmau să acționeze cei patru inculpați.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența recentă, a dezvoltat conceptul de provocare („entrapment”), distinct de folosirea legitimă a operațiunilor sub acoperire, și a subliniat obligația instanțelor naționale de a proceda la o examinare atentă a materialului din dosar în cazul în care inculpatul invocă instigarea din partea poliției. Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel cum s-a menționat constant, îi revine rolul de a examina calitatea evaluării preținsei provocări, astfel cum a fost făcută de instanțele naționale, și de a se asigura că acestea au protejat în mod adecvat drepturile acuzatului, în special dreptul la o procedură contradictorie și la „egalitatea armelor.” De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că nu se poate reține provocarea acuzatului de către organele judiciare, în măsura în care intenția infracțională era deja luată, existând deja predispoziția de a comite infracțiunea (și nu creată prin acțiunea organului judiciar, acțiune prin care să se fi creat intenția infracțională care anterior nu exista), iar autoritățile judiciare aveau motive întemeiate să suspecteze activitățile ilicite ale persoanei respectiv. În acesta sens, Curtea constată că în ceea ce privește situații similare cu cea din această cauză, Curtea EDO a menționat în fiecare cauză în care s-a ridicat o problemă similară celei din prezenta speță, [jurisprudenta](#) sa recenta referitoare la art. 6 din Convenție, în care a făcut o distincție detaliată între conceptul de inscenare și utilizarea tehnicilor legale ale activităților sub [acoperire](#) și a reafirmat [obligatia](#) instanțelor interne de a face o analiză atentă a materialului aflat la dosar atunci când un [acuzat](#) invocă o inscenare din partea organelor statului, sau din partea unui denunțător care acționează împreună cu organele judiciare.

În ceea ce privește modul în care denunțătorul poate acționa astfel încât să nu fie adusă atingere drepturilor prevăzute de Convenție, Curtea a arătat, într-o jurisprudență constantă, că este necesar ca fata evaluarea atentă a probatoriului să rezulte că organele de urmărire penală, prin intermediarul denunțătorilor din prezenta cauză, nu s-au limitat la recepționa intenția infracțională a inculpaților și au efectuat demersuri care să fi generat acțiunea infracțională a inculpaților, aceștia

exercitand o asemenea influență asupra persoane vizate încât să determine la săvârșirea unei fapte penale care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul fățiș de a constata o infracțiune, respectiv de a obține probe. Utilizarea unor asemenea procedee nu este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil, stabilit in jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Vanyan c. Rusiei, hotărârea din 15 decembrie 2005, cauza Ramanauskas c. Lituaniei, hotărârea din 5 februarie 2008.

Luand în calcul faptul că acțiunile persoanei care acționează cu acordul organului de cercetare penală nu trebuie să depășească nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale, trebuind să existe indicii că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această intervenție, această Curtea constată că în cazul de față evaluarea probatoriului relevă că organul de urmărire penală, prin intermediarul denunțătorilor din prezenta cauză, s-au limitat la recepționarea intenției infracționale a inculpaților și nu au efectuat demersuri care să fi generat acțiunea infracțională a inculpaților, neputându-se considera că aceștia ar fi exercitat o asemenea influență asupra persoane vizate încât să determine la săvârșirea unei fapte penale care fără această intervenție nu ar fi fost săvârșită, cu scopul fățiș de a constata o infracțiune, respectiv de a obține probe.

Astfel, Curtea reține că din cuprinsul denunțurilor dar și coroborat cu elementele din conținutul dialogurilor dintre inculpați și denunțători rezulta cu claritate faptul că nu aceștia din urmă au avut inițiative infracționale, element hotărâtor pentru reținerea provocării din partea acestora. Astfel, denunțătorul F. A. îl întreabă pe inculpatul Badea Nitache în 12.08.2010 ``si cu problema ailaltă...vino cu o varianta...``. Inculpatul Badea Nitache nu pare în niciun moment surprins de poziția denunțătorului și răspunde ``deci mai buna ca asta care ti-am dat-o eu, sa luam uscător...Deci nu te poate f... nimeni``, sugerând achiziționarea fictivă de către denunțător a unui utilaj pentru a masca virarea unor sume de bani către acesta pentru a disimula activitatea infracțională. Arată în continuare ca ``In fata altcuiva este o afacere ca oricare alta``. Soluția ``a fost data`` anterior de inculpat, folosirea timpului trecut arătând ca inculpatul facuse deja propunerea.

De asemenea inculpatul Bunu, face afirmații prin care sugerează ca se poate rezolva ceva în dosarul penal privind SC Plase Pescaresti SA dar nu la Galați ci al București. ``Pe mine mă interesează cu cât putem face mai mult, sa ne mai lase în pace....Ca nu am făcut cine știe, mari șmecherii`` arată în continuare inculpatul Bunu referitor la situația din acel dosar, făcându-l ulterior denunțătorului o prezentare subiectivă asupra presupusei situații de fapt de acolo.

Din convorbirile purtate între inculpați rezultă că inculpatul Bunu discutase deja în prealabil cu inculpatul Nitache despre cea mai bună modalitate de mascare a foloaselor transmise cu titlu de mita, respectiv

prin intermediul achiziționării fictive a unui utilaj de către denunțatorul F.

.....
Într-un alt dialog ce se poartă între secretarul de stat F. și inculpatul Nitache acesta arata ca a dorit să discute de la bun început cu denunțatorul iar nu prin inetremediul fiului acestuia, așa cum de altfel îi spuse și denunțătorului A. F., respectiv *``încearcă si el marea cu degetul``* ca *``vreau sa stau de vorba cu tac-tu``* *``uite, fac primul pas... NOI ca sa vezi ca suntem de buna credința``*.

Cu ocazia aceleiași întrevederi denunțatorul F.D. îl întreabă direct pe inculpatul Badea Nitache *``ce vrea Chelu?``* situație în care inculpatul îi răspunde că nu știe prea multe si Chelu ar vrea să vorbească direct cu denunțatorul, apoi arată că problema de baza este dosarul SC Plase Pescărești SA si arata ca lui Chelu îi este frica să nu se ajungă ca acel dosar sa fie instrumentat de DIICOT și și-a exprimat nemulțumirea ca tocmai acest lucru s-a întâmplat. Așa cum a arătat și prima instanță inculpatul Badea Nitache a dorit să stea de vorba cu secretarul de stat in numele celorlalți inculpați, fiul secretarului își oferă oficiile de intermediar dar inculpatul Badea Nitache insista si arata ca vrea să încerce personal să-l convingă pe secretarul de stat despre pretențiile sale, iar denunțatorul A. F. i-a remis numărul de telefon al tatălui său pentru ac inculpatul să poată discuta direct cu acesta.

Inculpații au susținut ca denunțatorul F. A. a avut inițiativa remiterii telefonului tatălui sau către inculpatul Nitache Badea, aspect care rezultă și din probatoriul administrat.

Astfel, în discuția cu secretarul de stat din data de 8.11.2010, Badea Nitache arată cu claritate secretarului de stat ca nu el i-a cerut telefonul sau (al secretarului de stat) lui F. A. ci acesta din urma i-a dat numărul secretarului de stat.

Însă, tot din convorbirile purtate de acest inculpat rezultă că inculpatul i-a spus anterior fiului secretarului de stat *``Ma , eu vreau sa stau de vorba cu tac-tu``*. La aceasta solicitare, denunțatorul A. F. i-a răspuns *``Pai, ce, nu-i spun eu? Tu crezi ca te baga in seama pe tine?``* La acest răspuns Badea Nitache a replicat : *``Ba, acuma încerc si eu marea cu degetul...Uite fac primul pas...noi ca sa vezi ca suntem solvabili``*.

Prin urmare, deși sunt adevărate deci susținerile inculpatului Nitache ca nu el i-a cerut numărul de telefon ci l-a primit de la A. F., Curtea constată ca acest lucru s-a întâmplat in urma insistenței inculpatului de a vorbi direct si nu prin intermediari cu secretarul de stat. Ori, această situație de fapt nu poate fi calificată ca putand constitui o provocare din partea lui A. F. la adresa inculpatului Nitache.

În aceeași ordine de idei, inculpatul Chelu poarta o discuție cu denunțatorul F., și îi atrage acestuia atenția ca este o persoana șantajabila si ca nu va fi multa vreme din funcție. De asemenea arata ca, daca vrea, o sa devoaleze aspecte infracționale din trecutul inculpatului

și că este bine să fie prieten cu el deoarece are cunoștințe printre politicienii care vor câștiga alegeri și în felul acesta își poate păstra statutul de înalt funcționar în noua guvernare. Inculpatul Chelu a oferit denunțatorului 50.000 EUR cash - ``ca sa-ti faci si tu doua concedii ca lumea`` - dar si 50.000 mp teren in Pitești la valoarea de 50-80 USD mp sau 1500 mp pe care sa-i construiască denunțatorului o casa, iar la observațiile denunțatorului ca ar prefera bani lichizi, inculpatul Chelu ii replica `` Tu vrei in criza asta bani lichizi?! Adică zii mersi ca-i am si p-astia si îți dau si eu ce are toata lumea ``.

Oricum, inculpatul Chelu îi atrage atenția secretarului de stat ca în ceea ce privește dosarele penale pe care le are, daca nu cade la înțelegere cu denunțatorul, `` eu cu o suta, o suta cinci zeci de mii ma rezolv unde trimiți tu astea acuma. Nu-i nicio problema! Da` dupa aia....``

Este evident pentru această Curte nu doar că nu există o provocare la darea de mită la care să fi fost supus acest inculpat, ci dimpotrivă, acesta îl amenință pe cel căruia îi dă mita că în cazul în care nu îi rezolvă problemele de ordin juridic fie îl va pedepsi, fie va merge direct la cei care ar putea soluționa acele dosare penale.

Poziția subiectiva a făptuitorilor este ca fac un lucru ilicit, remit bani sub forma unor operațiuni fictive, pentru ca un reprezentant al autorității să aibă o poziție favorabila în anumite dosare penale fata de ei. Acesta trebuie ori sa înceteze operațiunile de centralizare a dosarelor și să lase sa se prescrie ori sa ``ne lase in pace``. În ceea ce privește expertiza extrajudiară efectuată cu privire la atitudinea psihologică a inculpaților în timpul convorbirilor purtate cu denunțatorul sau modul în care aceasta a fost influențată de tonul folosit de denunțator, Curtea constată că cele menționate în acest înscris nu pot fi reținute ca fiind veridice din moment ce probatoriul analizat anterior arată că foarte mare claritate care erau relațiile dintre inculpați și denunțator și faptul că inculpații au dorit de la bun început mituirea acestui funcționar al statului.

În ceea ce privește constrângerea inculpaților la darea de mită Curtea constată că noțiunea de constrângere morală, presupune existența unei acțiuni de constrângere săvârșită de o persoană asupra psihicului unei alte persoane, prin amenințare cu un rău important. Tocmai existența unei amenințări de acest fel provoacă la persoana amenințată un sentiment de teamă sub imperiul căruia ea săvârșește o faptă prevăzută de legea penală, ca singura alternativă a răului cu care este amenințată. Persoana constrânsă moral este nevoită, deci, sau să sufere răul cu care este amenințată, sau să săvârșească fapta ce i se pretinde de către cel care exercită constrângerea și care este o faptă ilicită. Amenințarea poate fi orală sau scrisă. Amenințarea orală poate fi însoțită sau nu de gesturi amenințătoare (de exemplu, agitarea unei arme, închiderea ușii cu cheia, ruperea legăturii telefonice etc.), fără ca prin aceasta să înceteze de a fi o constrângere morală, exercitată asupra

psihicului persoanei. De asemenea, prin amenințare să se creeze un pericol grav pentru persoana amenințată sau pentru o altă persoană, în cazul în care nu s-ar ceda amenințării și nu s-ar săvârși fapta prevăzută de legea penală. Pericolul poate să privească oricare dintre valorile legate de persoana fizică: viața, integritatea corporală, sănătatea, libertatea, demnitatea etc., fie că este vorba de persoana celui amenințat, fie de orice altă persoană, independent de existența vreunei legături între aceasta și cel amenințat. Legea penală apără și încurajează, și în acest caz, sentimentul de solidaritate și relațiile de ajutor reciproc împotriva agresiunii. Pericolul rezultat din amenințare este considerat grav atunci când se referă la un rău ireparabil sau greu de reparat. Dacă pericolul nu privește vreuna dintre valorile esențiale legate de persoană sau dacă pericolul nu este grav, nu poate exista constrângere morală. În ultimul rând pericolul cu care se amenință trebuie să fie de așa natură încât să nu poată fi înlăturat decât prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală. Dacă era posibilă recurgerea la alte mijloace de înlăturare a pericolului, condiția inevitabilității nu este îndeplinită și nu există constrângere morală (de exemplu, când este posibilă chemarea în ajutor a altor persoane sau a organelor de poliție etc.). Pentru stabilirea evitabilității sau inevitabilității pericolului, pe altă cale decât săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, trebuie să se țină seama, ca și în cazul constrângerii fizice, de împrejurările de fapt și de persoana făptuitorului

Pe de o parte, Curtea constată că inculpații au un nivel intelectual, educațional și cultural de natură să îi facă să înțeleagă contextul juridic și cadrul legal al eventualei cercetării sale de către organele judiciare, iar pe de altă parte, pretinsul „rău” consta în efectuarea unor cercetări judiciare standard specifice soluționării unor cauze penale; în urma acestora Efectuarea unor cercetări judiciare standard specifice soluționării cauzelor penale de către organele judiciare, prin care - chiar dacă s-ar fi finalizat cu trimiterea în judecată a inculpaților - nu se crea un pericol grav pentru persoana lor în cazul în care nu ar fi săvârșit fapta de dare de mită, nu întrunește condițiile constrângerii morale și, în consecință, nu înlătură caracterul penal al faptei prevăzute în art. 255 alin. (1) C. pen.

Efectuând propriul demers analitic cu privire la încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește încadrarea juridică a faptelor inculpaților din prezenta cauză, Curtea constată că de la data pronunțării sentinței apelate și până în prezent normele de drept penal material au fost modificate prin intrarea în vigoare a Noului Cod Penal la data de 01.02.2014.

În ceea ce privește legea penală mai favorabilă, Curtea apreciază că în cauză nu pot fi combinate dispozițiile din legile succesive considerate mai favorabile cu privire la fiecare instituție aplicabilă, fiind

posibilă doar aplicarea globală a fiecăreia dintre legile în vigoare și stabilirea în urma acestei operațiuni a acelei dintre cele două legi care permite o soluție mai favorabilă situației fiecărui inculpat, în raport de instituțiile concret aplicabile în cauză. O combinare a dispozițiilor din mai multe legi succesive contravine atât principiului separației puterilor în stat (subrogând judecătorul puterii legiuitoare care a înțeles să adopte o lege în ansamblul său, subordonând modalitatea de reglementare unor obiective finale de politică penală), dar și principiului egalității în fața legii (prin stabilirea unei situații mai bune inculpaților care sunt judecați în această perioadă și în raport de cei care au săvârșit faptele anterior intrării în vigoare a legii noi și au fost deja condamnați definitiv anterior acestui moment și față de cei care au săvârșit faptele integral după intrarea în vigoare a legii noi).

Această interpretare corespunde jurisprudenței Curții Constituționale cu privire la crearea unei "lex tertia", jurisprudență care se regăsește în considerentele mai multor decizii în care Curtea a analizat constituționalitatea unor dispoziții legale noi, de natură a crea o situație mai favorabilă. Astfel, în considerentele deciziei 1740/08.11.2011, Curtea Constituțională a precizat " Cât privește determinarea concretă a legii penale mai favorabile, este de observat că aceasta vizează aplicarea legii, și nu a dispozițiilor mai blânde, neputându-se combina prevederi din vechea și din noua lege, deoarece s-ar ajunge la o lex tertia, care, în pofida dispozițiilor art. 61 din Constituție, ar permite judecătorului să legifereze". "Determinarea caracterului "mai favorabil" are în vedere o serie de elemente, cum ar fi: cuantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante sau agravante, normele privitoare la participare, tentativă, recidivă etc. Așa fiind, criteriile de determinare a legii penale mai favorabile au în vedere atât condițiile de incriminare și de tragere la răspundere penală, cât și condițiile referitoare la pedeapsă. Cu privire la aceasta din urmă pot exista deosebiri de natură (o lege prevede ca pedeapsă principală amenda, iar alta închisoarea), dar și deosebiri de grad sau quantum privitoare la limitele de pedeapsă și, evident, la modalitatea stabilirii acestora în mod concret."

De altfel, în decizia nr. 265/06.05.2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile [art. 5](#) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, reținând în considerente că interpretarea potrivit căreia legea penală mai favorabilă presupune aplicarea instituțiilor autonome mai favorabile, este de natură să înfrângă exigențele constituționale, deoarece, în caz contrar s-ar rupe legătura organică dintre instituțiile de drept penal aparținând fiecărei legi

sucsesive, cu consecința directă a schimbării conținutului și sensului actelor normative adoptate de către legiuitor.

Este evident însă că această jurisprudență a instanței de contencios constituțional permit aplicarea principiilor menționate pentru fiecare dintre inculpații trimiși în judecată în parte, situația concretă a fiecăruia dintre aceștia putând conduce la identificarea, în mod global evident, a legii penale mai favorabile.

În situația în care legea nouă aduce mai multe modificări în afara limitelor de pedeapsă (elementul inițial în raport de care se stabilește care dintre cele două legi este mai favorabilă), Curtea urmează să stabilească legea penală mai favorabilă în raport de modificările aplicabile relevante în cauză care conduc la o situație juridică concretă favorabilă inculpatului, cu luarea în considerare a tuturor acestor elemente, incluzând aici evident și dispozițiile legale privind modalitatea executării pedepsei, prescripția răspunderii penale, ș.a.m.d.

În primul rând Curtea constată că dispozițiile art. 7 alin. 2 din Lg 78/2000 au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Noului Cod Penal. Astfel, în ceea ce îi privește pe fiecare dintre inculpații din prezenta cauză, datorită înlăturării obligatorii a art. 7 alin. 2 din Legea 78/2000, limitele de pedeapsă prevăzută de veche reglementare penală sunt mai favorabile inculpaților decât noile limite de pedeapsă prevăzute de art. 290 din Noul Cod Penal. În ceea ce privește situația inculpatului Chelu, Curtea constată de asemenea că legea penală mai favorabilă acestuia este legea veche, chiar dacă limitele de pedeapsă prevăzute de art. 292 din Noul Cod Penal sunt superioare celor pe care le prevedea fostul 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000. Astfel, Curtea constată că aplicarea dispozițiilor legale privind concursul de infracțiuni astfel cum sunt prevăzute acestea de art. 38 Nou Cod Penal, ar crea automat o situație mai grea inculpatului prin aplicarea obligatorie a sporului de pedeapsă.

Analizând și incidenta dispozițiilor legii penale mai favorabile în privința fiecăruia dintre inculpați, Curtea conchide că în drept, fapta inculpatului CHELU CĂTĂLIN CONSTANTIN, constând în aceea că, în perioada august – 12 noiembrie 2010, prin intermediul inculpaților BADEA ȘTEFAN NIȚACHE, BUNU ANTONEL CRISTI și CONSTANTINESCU GABRIEL, a promis, suma de un milion euro, denunțatorului F.D. VALENTIN, pentru ca acesta, în calitate de chestor șef de poliție și secretar de stat în Ministerul Administrației și Internelor, să îndeplinească acte contrare îndatoririlor de serviciu, respectiv, să stopeze prelucrarea în sistem integrat a informațiilor din dosarele penale, având ca obiect infracțiuni comise de către CHELU CĂTĂLIN CONSTANTIN și persoanele apropiate acestuia, în cadrul cooperării interinstituționale cu Ministerul Public, în legătură directă cu punerea în aplicare a Planului Național Comun de Acțiune, în domeniul prevenirii și combaterii evaziunii fiscale sau să asigure retrimiteria dosarelor la

structurile de cercetare locală în vederea prescrierii faptelor iar la data de 12.11.2010 a modificat promisiunea inițială, avansată prin intermediul complicilor săi, și a oferit aceluiași denunțător, în scopul mai sus arătat, suma de 50.000 euro, în numerar, precum și foloase în sumă de aproximativ 270.000 euro (reprezentând fie un teren de 3.000 m.p., la valoarea de 80-100 euro/ m.p., fie un teren de 1.500 m.p., la aceeași valoare, dar pe care inculpatul să construiască o casă, a cărei valoare să fie de circa 120.000 euro), precum și că în ziua de 19.11.2010 a remis denunțătorului, cu titlu de mită, suma de 212.850 lei (echivalentul a aproximativ 50.000 euro), potrivit promisiunii avansate anterior, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen.

Cu privire la cauza de nepedepsire a constrângerii invocată de inculpat, Curtea, așa cum s-a arătat anterior constată că nu există în speță inculpatul nefiind constrâns sau provocat și a avut inițiativa infracțională.

Fapta inculpatului CHELU CĂTĂLIN CONSTANTIN, constând în aceea că, în ziua de 12.11.2010, a promis suma de 300.000 euro, în numerar, denunțătorului F.D. VALENTIN, în scopul ca acesta, folosindu-se de influența care derivă din funcția de secretar de stat în Ministerul Administrației și Internelor, să intervină pe lângă directorii din conducerea S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A., pentru a-i determina să întreprindă demersurile necesare pentru înregistrarea oficială a inculpatului în evidențele Registrului Comerțului, în calitate de acționar al respectivei societăți comerciale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare a influenței, prev. de art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen..

De asemenea, fapta inculpatului BADEA ȘTEFAN NIȚACHE, constând în aceea că, în perioada august – 12 noiembrie 2010, împreună cu inculpații BUNU ANTONEL CRISTI și CONSTANTINESCU GABRIEL, l-au ajutat pe inculpatul CHELU CĂTĂLIN CONSTANTIN să mituiască pe denunțătorul D. F., secretar de stat, în scopul obținerii unor soluții favorabile respectiv de prescripție prin tergiversarea dosarelor și stoparea activității de centralizare a lor, dosare privind pe ceilalți inculpații întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 255 din C.p. cu aplicarea art. 5 C.pen.

Fapta inculpatului BUNU ANTONEL CRISTI, constând în aceea că, în perioada august – 12 noiembrie 2010, împreună cu inculpații BADEA ȘTEFAN NIȚACHE și CONSTANTINESCU GABRIEL, l-au ajutat pe inculpatul CHELU CĂTĂLIN CONSTANTIN să mituiască pe denunțătorul D. F., secretar de stat, în scopul obținerii unor soluții favorabile respectiv de prescripție prin tergiversarea dosarelor și stoparea activității de centralizare a lor, dosare privind pe ceilalți inculpații întrunește

elementele constitutive ale infracțiunii, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 255 din C.p. cu aplicarea art. 5 C.pen.

Ajutorul constă în sprijinirea prin acte de complicitate morală a celorlalți inculpați stabilind împreună cu B.N. la două întâlniri cu fiul secretarului de stat modalitățile concrete de dare a mitei respectiv identificarea și detalierea mecanismului de vânzare-cumpărare fictivă a unui utilaj de uscare a lemnului prin care firmele inculpatului Chelu urmau să-i plătească secretarului de stat prin intermediul fiului său un preț al aceluși utilaj și care era de fapt mita promisă.

Fapta inculpatului CONSTANTINESCU GABRIEL, constând în aceea că, în perioada august – 12 noiembrie 2010, împreună cu inculpații BUNU ANTONEL CRISTI și BADEA ȘTEFAN NIȚACHE, l-au ajutat pe inculpatul CHELU CĂTĂLIN CONSTANTIN să mituiască pe denunțatorul D. F., secretar de stat, în scopul obținerii unor soluții favorabile respectiv de prescripție prin tergiversarea dosarelor și stoparea activității de centralizare a lor, dosare privind pe ceilalți inculpați întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 255 din C.p. cu aplic art. 5 C.p..

Inculpatul a făcut acte de ajutorare morală și materială participând la negocierile de mituire dar nu s-a limitat la acestea ci a făcut și acte materiale de procurare a sumei de 212.850 lei de la societățile comerciale unde acționar majoritar era inculpatul Chelu și de însoțire a acestuia din urmă în data de 12.11.2010 când suma a fost remisă secretarului de stat.

În ceea ce privește individualizarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, Curtea consideră că Tribunalul București a stabilit în mod just fiecare dintre sancțiunile ce au fost aplicate celor patru inculpați.

Curtea constată că activitatea de individualizare judiciară a pedepselor aplicate în cazul săvârșirii infracțiunilor de corupție reprezintă, în contextul socio-politic actual, o responsabilitate deosebită, prin prisma angajamentelor asumate de România, a așteptărilor societății față de finalitatea actului de justiție, dar și a schimbării unor mentalități și deprinderi. De asemenea, Curtea consideră că în cazul unor astfel de infracțiuni anumite criterii, care de regulă sunt general acceptate ca și factori importanți în procesul de individualizare a unor pedepse, cu precădere lipsa antecedentelor penale ale infractorului, faptul că anterior comiterii faptei se bucura de o bună reputație, are un grad de instruire sau pregătire profesională peste medie etc, au o pondere mult mai redusă în determinarea pedepsei ce trebuie aplicată tocmai pe considerentul că în cazul unor astfel de infracțiuni infractorul profită de aceste realități pentru a-și disimula comportamentul infracțional sau a-și asigura realizarea scopului ilicit propus.

Pentru individualizarea pedepselor în acest caz Curtea va lua în calcul gradul de pericol social pe care îl prezintă cazul concret și

persoana infractorilor, astfel incat sa se asigure scopul ei si sa se realizeze finalitatea raspunderii penale. Curtea are în vedere că scopul pedepsei nu poate fi atins decat în măsura în care aceasta corespunde gravitatii infracțiunii, pericolului social concret al acesteia, situației personale a infractorului, pericolozității lui etc. Ca atare, vor fi avute în vedere dispozițiile legale referitoare la limitele prevăzute de lege pentru pedepsele aplicabile în raport de infracțiunile comise, gradul de pericol social al faptei și al autorului ei, împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

În ceea ce privește criteriile pe care le enumeră art. 74 C.pen., Curtea constată că inculpații au fost judecați pentru comiterea unor infracțiuni de corupție, care prin natura și gravitatea lor, prin organizarea activității infracționale reținute, prin aceea că a existat o pluralitate de inculpați, relevă un grad de pericol concret ridicat, având în vedere și că acest gen de infracțiuni, prin amploarea lor deosebită, aduc atingere unor importante valori protegute de legea penală, respectiv prestigiul, autoritatea, credibilitatea organelor, instituțiilor, organismelor statului, serviciilor publice, precum și corectitudinea, cinstea funcționarilor care-și desfășoară activitatea în cadrul acestora, îndeplinind funcțiile încredințate. Modul în care inculpații au acționat trebuie să determine aplicarea unor pedepse care să fie proporționale cu gravitatea acțiunilor inculpaților.

De asemenea, Curtea, în acord cu prima instanță, consideră că modul în care urmează a fi individualizate pedepsele pentru fiecare dintre acești inculpați este direct legat de rolul pe care aceștia l-au avut în derularea activității infracționale. Astfel, inculpatul Chelu este cel care a controlat de la bun început această acțiune ilicită și cel care controla și acțiunile celorlalți inculpați. De asemenea, această Curtea constată că inculpatul a demonstrat o atitudine de sfidare față de actul de justiție concluzie ce rezultă din afirmațiile acestuia înregistrate de organele de cercetare penală. Curtea apreciază ca aplicarea unor pedepse orientate spre maximum prevăzut de legea penală închisoare satisface scopurile pedepsei, principiului proporționalității pedepsei cu gravitatea infracțiunii săvârșite și echitabilitatea procesului penal în ansamblu.

Inculpatul Bunea Nitache a stabilit toate detaliile referitoare la sumele sau foloasele ce urmau a fi date denunțatorului speculând relațiile comerciale și de prietenie pe care le avea cu fiul acestuia, este persoana care a avansat suma de un milion de euro ca mită, drept bază a discuției și a stabilit un plan ingenios de mascare a acesteia prin intermediul vânzării fictive către fiul secretarului de stat a unui utilaj pentru disimularea activității infracționale, a avut multiple întâlniri cu cei doi denunțatori dar și cu ceilalți coinculpați pentru stabilirea în detaliu a planului infracțional și nu este la primul conflict cu legea penală având și alte dosare pe rol și fiind supus unor măsuri preventive în acestea.

De asemenea, Curtea consideră că modul în care sunt sancționați acești inculpați trebuie să reprezinte o ripostă fermă și dură a societății față de fenomenul corupției precum și un puternic semnal de alarmă în primul rând către orice persoană, indiferent de potența financiară de care ar dispune, cu mesajul că, indiferent de oricare dintre acești factori, săvârșirea unei infracțiuni nu trebuie să fie ignorată și nu va rămâne nepedepsită.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor ce se vor aplica acestor inculpați Curtea consideră că executarea acestor pedepse în regim privativ de libertate este singura modalitate de reeducare a inculpaților și constituie singura modalitate în care societatea poate avea o reacție adecvată în scopul reducerii fenomenelor infracționale de acest gen. De asemenea, executarea în regim de detenție este singura măsură ce poate da membrilor societății confirmarea că organele ce au ca rol protejarea societății reacționează ferm pentru reprimarea comportamentelor antisociale.

În ceea ce îi privește pe inculpații BUNU ANTONEL CRISTI și CONSTANTINESCU GABRIEL, Curtea constată că acești inculpați au fost persoane implicate datorită poziției lor supuse ca simpli executanți ai dispozițiilor pe care le primeau din partea inculpatului Chelu, care aveau mijloacele materiale ce le confereau puterea de decizie. Inculpații Bunu și Constantinescu nu au fost factori de decizie în procesul infracțional ci au fost simpli executanți, care însă și-au asumat această calitate pentru a beneficia de pe urma activității infracționale.

În aceste condiții Curtea consideră că modul de sancționare a acestor inculpați, sub aspectul modalității de executare al pedepselor ce se vor aplica, trebuie să fie diferit de cel ce se va aplica inculpaților care au avut un rol indispensabil, precum și că prezența acestor cinci inculpați în rândul societății este mai utilă decât înlăturarea temporară a acestora prin intermediul unor pedepse privative de libertate. Motivele menționate anterior dar și gravitatea faptelor săvârșite, coroborat cu celelalte circumstanțe reale și personale care derivă din actele depuse la dosar determină Curtea să fie de acord cu stabilirea pentru acești inculpați a unor pedepse în cuantumuri mai reduse decât în cazul celorlalți inculpați și a cărei executare să fie suspendată condiționat.

Având în vedere activitatea infracțională a inculpaților Chelu și Badea Nițache, Curtea va reține că se justifică aplicarea unor pedepse complementare în temeiul dispozițiilor care prevăd aplicarea instituțiilor pedepselor complementare și accesorii identificate conform dis part 5 Cod penal, după verificarea în mod prealabil, a incidentei aplicării legii penale mai favorabile în cursul procesului penal.

Astfel, în baza art. 421 pct. 2 lit. a) C.p.p. va admite apelurile formulate de apelantul Parchetul de pe lângă Î.C.C.J – D.N.A. și apelanții inculpați Chelu Cătălin Constantin, Badea Ștefan Nițache, Bunu Antonel

Cristi și Constantinescu Gabriel împotriva sentinței penale nr. 877/F/12.10.2012 pronunțată de Tribunalul București.

Va desființa în parte sentința penală nr. 877/F/12.10.2012 pronunțată de Tribunalul București și rejudecand:

În baza art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna Chelu Cătălin Constantin la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art 65 alin 1 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen.va interzice inculpatului drepturile prev de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 si dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durata de 5 ani.

În baza art. 6/1 al 1 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna Chelu Cătălin Constantin la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 65 al 1 Cod penal din 1969 va interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 si dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durata de 5 ani.

În baza art. 33 lit. a rap. la art. 34 lit. b Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen.va contopi pedepsele aplicate inculpatului și aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 5 ani, sporita cu 1 an, inculpatul executand în final o pedeapsa rezultanta de 6 (sase) ani închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 35 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. va aplica pe lângă pedeapsa principală pedeapsa complementara a interzicerii drepturilor prev de art 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 si dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durata de 5 ani.

În baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 va deduce din pedeapsa durata reținerii și a arestului preventiv de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

În baza art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen va condamna inculpatul Badea Stefan Nitache la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare.

In baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

In baza art. 65 al 1 Cod penal din 1969 va interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 si dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durata de 5 ani.

In baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 va deduce din pedeapsa durata reținerii și a arestului preventiv de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

In baza art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen va condamna inculpatul Bunu Antonel Cristi la pedeapsa de 6 (sase) luni închisoare.

In baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

In baza art. 81 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen va dispune suspendarea executării pedepsei principale și a pedepselor accesorii pe un termen de încercare de 2 ani si 6 luni stabilit in condițiile art. 82 Cod penal din 1969.

Va pune în vedere inculpatului dispozițiile art. 83 Cod penal din 1969.

In baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 va constata că inculpatul a fost reținut și arestat în cauză de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

In baza art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen va condamna inculpatul Constantinescu Gabriel la pedeapsa de 6 (sase) luni închisoare.

In baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. va interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

In baza art. 81 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen va dispune suspendarea executării pedepsei principale și a pedepselor accesorii pe un termen de încercare de 2 ani si 6 luni stabilit in condițiile art. 82 Cod penal din 1969.

Va pune în vedere inculpatului dispozițiile art. 83 Cod penal din 1969.

In baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 va constata că inculpatul a fost reținut și arestat în cauză de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale nr. 877/F/12.10.2012 pronunțată de Tribunalul București.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

DISPOZITIV

În baza art. 421 pct. 2 lit. a) C.p.p. admite apelurile formulate de apelantul Parchetul de pe lângă Î.C.C.J – D.N.A. și apelanții inculpați Chelu Cătălin Constantin, Badea Ștefan Nițache, Bunu Antonel Cristi și Constantinescu Gabriel împotriva sentinței penale nr. 877/F/12.10.2012 pronunțată de Tribunalul București.

Desființează în parte sentința penală nr. 877/F/12.10.2012 pronunțată de Tribunalul București și rejudecand:

I. În baza art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen. condamna Chelu Cătălin Constantin la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art 65 alin 1 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 și dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durată de 5 ani.

În baza art. 6/1 al 1 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen. condamna Chelu Cătălin Constantin la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 65 al 1 Cod penal din 1969 interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 și dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durată de 5 ani.

În baza art. 33 lit. a rap. la art. 34 lit. b Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. contopește pedepsele aplicate inculpatului și aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 5 ani, sporita cu 1 an, inculpatul executand în final o pedeapsa rezultanta de 6 (sase) ani închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 35 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. aplica pe lângă pedeapsa principală pedeapsa complementara a interzicerii drepturilor prev de art 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 și

dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durată de 5 ani.

În baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 deduce din pedeapsa durată reținerii și a arestului preventiv de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

II. În baza art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen condamnă inculpatul Badea Stefan Nitache la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 65 al 1 Cod penal din 1969 interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 și dreptul de a mai ocupa vreo funcție în cadrul vreunei societăți comerciale pentru o durată de 5 ani.

În baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 deduce din pedeapsa durată reținerii și a arestului preventiv de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

III. În baza art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen condamnă inculpatul Bunu Antonel Cristi la pedeapsa de 6 (sase) luni închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 81 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen dispune suspendarea executării pedepsei principale și a pedepselor accesorii pe un termen de încercare de 2 ani și 6 luni stabilit în condițiile art. 82 Cod penal din 1969.

Pune în vedere inculpatului dispozițiile art. 83 Cod penal din 1969.

În baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 constată că inculpatul a fost reținut și arestat în cauză de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

IV. În baza art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 255 Cod penal din 1969 raportat la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen condamnă inculpatul Constantinescu Gabriel la pedeapsa de 6 (sase) luni închisoare.

În baza art. 71 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen. interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit a) teza a II a și lit. b) Cod penal din 1969 pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 81 Cod penal din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen dispune suspendarea executării pedepsei principale și a pedepselor accesorii pe un termen de încercare de 2 ani și 6 luni stabilit în condițiile art. 82 Cod penal din 1969.

Pune în vedere inculpatului dispozițiile art. 83 Cod penal din 1969.

În baza art. 422 C.p.p. raportat la art. 88 Cod penal din 1969 constată că inculpatul a fost reținut și arestat în cauză de la data de 20.11.2010 până la data de 11.02.2011.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale nr. 877/F/12.10.2012 pronunțată de Tribunalul București.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică azi, 08.09.2014

WWW.JUR1.ro